

Jordbruksutskottets betänkande

1987/88:16

om skördeskadeskydd (prop. 1987/88:74)

JoU
1987/88:16

Sammanfattning

I betänkandet behandlas en proposition med förslag rörande vissa frågor om det framtida skördeskadeskyddet.

Utskottet tillstyrker i propositionen framlagda lagförslag som bl.a. innebär att regeringen får överlämna till en särskild stiftelse, Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd, att besluta i ärenden om skördeskadeskydd.

Förslagen innebär även vissa ändringar i sekretesslagen (1980:100).

Vidare föreslår utskottet att riksdagen godkänner vad i propositionen förordats om det framtida skördeskadeskyddet.

Till betänkandet fogas ett särskilt yttrande (fp).

Propositionen

Regeringen (jordbruksdepartementet) har i proposition 1987/88:74 föreslagit riksdagen *dels* att anta förslag till

1. lag om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd,
2. lag om ändring i sekretesslagen (1980:100),

dels att

3. godkänna vad i propositionen förordats om det framtida skördeskadeskyddet.

Lagförslagen är av följande lydelse:

**Lag om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas
skördeskadeskydd**

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Regeringen får överlämna till Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd att besluta i ärenden om skördeskadeskydd.

2 § Statistiska centralbyrån skall till Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd lämna ut sådana uppgifter som behövs för handläggning av ärenden om skördeskadeskydd.

1. Denna lag träder i kraft den 1 april 1988.

2. Den som hos Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd har tagit befattning med en fråga som avses i 1 § får inte obehörigen röja eller utnyttja vad han därvid har erfarit om affärs- eller driftsförhållanden hos enskild. Bestämmelsen gäller under år 1988.

Lag om ändring i sekretesslagen (1980: 100)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 4 § och bilagan till sekretesslagen (1980: 100)¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

9 kap.

4 §

Sekretess gäller i sådan särskild verksamhet hos myndighet som avser framställning av statistik samt, i den utsträckning regeringen föreskriver det, i annan därmed jämförbar undersökning, som utförs av myndighet, för uppgift som avser enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden och som kan hänföras till den enskilde. Uppgift i företagsregister, uppgift som avser avliden, uppgift som behövs för forskningsändamål, uppgift som avser personal- och lönestatistik och uppgift, som inte genom namn, annan identitetsbeteckning eller därmed jämförbart förhållande är direkt hänförlig till den enskilde, får dock lämnas ut, om det står klart att uppgiften kan röjas utan att den som uppgiften rör eller någon honom närstående lider skada eller men.

Utan hinder av sekretessen får uppgift lämnas enligt vad som föreskrivs i lag om beslutanderätt i ärenden om skördekadestydd.

I fråga om uppgift i allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år, såvitt angår uppgift om enskilds personliga förhållanden, och annars i högst tjugo år.

Bilaga²

I enlighet med vad som anges i 1 kap. 8 § skall vad som föreskrivs i tryckfrihetsförordningen om rätt att ta del av handlingar hos myndighet i tillämpliga delar gälla också handlingar hos något av de organ som nämns nedan i den mån handlingarna hör till där angiven verksamhet hos organet. Verksamheten anges i förekommande fall med hänvisning till numret i Svensk författningssamling (SFS) på den författning med stöd av vilken verksamheten har uppdragits åt organet.

Nuvarande lydelse

Stiftelsen Svensk-norska samarbetsfonden

statligt stöd i form av stipendier (SFS 1976: 1046)

Stiftelserna Nordiska museet, Riksutställningar, Stockholms internationella fredsforskningsinstitut (SIPRI), Sveriges Tekniska mu-

prövning av anställnings- och arbetsvillkor och andra frågor som rör statligt reglerad anställning hos stiftelsen (SFS 1976: 1046)

¹ Lagen omtryckt 1985: 1059.

² Med nuvarande lydelse avses i prop. 1986/87: 151 föreslagen lydelse.

Föreslagen lydelse

Stiftelsen Svensk-norska samar-
betsfonden

statligt stöd i form av stipendier
(SFS 1976: 1046)

*Stiftelsen Lantbrukarnas skörde-
skadeskydd*

*prövning av ärenden om skörde-
skadeskydd (SFS 1988:00)*

Stiftelserna Nordiska museet,
Riksställningar, Stockholms in-
ternationella fredsforskningsinsti-
tut (SIPRI), Sveriges Tekniska mu-
seum och WHO Collaborating
Centre on International Drug Moni-
toring

prövning av anställnings- och ar-
betsvillkor och andra frågor som
rör statligt reglerad anställning hos
stiftelsen (SFS 1976: 1046)

Denna lag träder i kraft, i fråga om 9 kap. 4 § den 1 april 1988, och i övrigt
den 1 januari 1989.

Motion väckt under allmänna motionstiden 1988:

1987/88:Jo261 av Lennart Brunander och Kerstin Göthberg (c) vari yrkas att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om jordbrukets skördeskadeskydd.

Ett yrkande i ovannämnda motion om införande av ett skördeskadekonto (motion 1987/88:Sk449) har hänvisats till skatteutskottet.

Motion väckt med anledning av propositionen:

1987/88:Jo3 av Lars Ernestam m.fl. (fp) vari yrkas att riksdagen beslutar att som en tredje paragraf i Lag om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd tillägga: § 3 "Skyddet är ett individuellt totalskydd och är öppet för alla jordbrukare med mer än 5,0 ha åker, oavsett organisationstillhörighet."

Utskottet

Inledning

Mellan företrädare för regeringen och Lantbrukarnas förhandlingsdelegation träffades den 10 november 1986 en principöverenskommelse om att Lantbrukarnas riksförbund (LRF) skall överta huvudmannskapet för ett nytt skördeskadeskydd.

En för staten och LRF gemensam arbetsgrupp har därefter haft i uppdrag att närmare utreda och lämna förslag till utformning av det nya skyddet.

Arbetsgruppen lade i april 1987 fram ett sådant förslag. Förslaget innehåller också en överenskommelse mellan staten och LRF.

I proposition 1986/87:146 om reglering av priserna på jordbruksprodukter m.m. togs bl.a. frågan om det framtida skördeskadeskyddet upp. Regeringen förordade i propositionen att LRF skulle vara huvudman för ett nytt skördeskadeskydd fr.o.m. 1988 års skörd och hemställde om riksdagens godkännande i denna del. Riksdagen beslutade i enlighet med hemställan (JoU 1986/87:26, rskr. 346).

Samtidigt som regeringen förelade riksdagen frågan om huvudmannskapet uttalades att flera av de frågor som behandlades i överenskommelsen var av den arten att riksdagen måste besluta i ärendet innan en överföring kunde ske. Förslag i de olika frågor som fordrade riksdagens ställningstagande skulle utarbetas och föreläggas riksdagen senast hösten 1987. Under hösten har förnyade överläggningar ägt rum mellan företrädare för regeringen och LRF. I förevarande proposition återkommer jordbruksministern nu till frågan om det framtida skördeskadeskyddet.

Nuvarande skördeskadeskydd infördes år 1961. Syftet är att ge jordbruksföretagen ett skäligt ekonomiskt skydd mot förluster på grund av skördeskador.

Skördeskadeskyddet har sedan tillkomsten utsatts för kritik från i första hand enskilda jordbrukare eller grupper av jordbrukare. Även om vissa förändringar har genomförts i skyddet har jordbrukarnas möjligheter att påverka skyddets utformning ansetts vara alltför begränsade. Mot den bakgrunden har det varit angeläget för jordbrukarna att själva få överta ansvaret för administrationen, finansieringen och den närmare utformningen av skyddet.

Riksdagen har också, som tidigare nämnts, godkänt att huvudmannaskapet för skyddet överförs till LRF. Genom en sådan överföring ges jordbruket frihet att utforma ett lämpligt skördeskadeskydd.

Samtidigt måste emellertid beaktas de allvarliga återverkningar som stora skördeskador av typen naturkatastrof kan få. Sådana skador kan staten inte fransäga sig ansvaret för.

Staten bör följaktligen enligt jordbruksministern ha kvar ett övergripande ansvar för katastrofartade skador på skörden. Överenskommelsen med LRF innebär också att staten även i fortsättningen skall ha ett övergripande ansvar vid skördeskador av naturkatastrofkaraktär som drabbar stora områden.

Dessutom bör emellertid staten även i fråga om skyddet i övrigt, dvs. till de delar huvudmannaskapet överföres på LRF, försäkra sig om att vissa grundläggande krav på det framtida skyddets utformning uppfylls. I det följande behandlas dessa frågor och frågan om administration och finansiering av skyddet.

Skyddets omfattning

Den med LRF träffade överenskommelsen innebär att jordbruksnäringen själv utifrån vissa utgångspunkter skall svara för utformningen av skyddet. I överenskommelsen med LRF har således vissa riktlinjer för skyddet angivits. Dessa innebär enligt överenskommelsen bl.a. att skyddet väsentligen är ett individuellt totalskydd och att det är öppet för alla jordbrukare med mer än 5,0 ha åker. Väsentliga ändringar får enligt överenskommelsen inte göras utan regeringens medgivande.

För riksdagens information lämnas i propositionen en redogörelse för huvuddragen i det system som LRF avser att tillämpa.

Som skadeområden avgränsas årligen de geografiska områden där totalskador har större omfattning. Endast inom dessa skadeområden skall ersättning kunna utgå. Jordbrukare får inom sådana områden anmäla arealer där skörden inte kan bärgas eller skadorna på skörden i fält är sådana att skörden måste kasseras. Skyddet gäller inte partiella skador och normalt inte heller utvintringsskador och osådda arealer.

Beräkningen av skördeersättning sker individuellt för varje företag. Vid beräkning av skördeskadorna utgår man från totalskadad areal och normskördevärdet i området för den aktuella grödan. Skördeutfallet av andra grödor

som odlas på företaget beaktas inte. Ersättningen beräknas som skördeskadorna på totalskaded areal minskad med en självrisk beräknad på gårdens totala normskördevärde. Viss minimistorlek på utbetald ersättning kan komma att bestämmas.

En självrisk på 20-25 % skall tillämpas. Självrisken kan behöva vara olika stor i olika områden beroende på hur stor sannolikheten för totalskador är. Även individuella variationer kan ifrågakomma.

I motion Jo3 av Lars Ernestam m.fl. (fp) understryks det angelägna i att skyddet verkligen blir tillgängligt för alla jordbrukare med mer än 5 ha åker. Enligt motionen bör det framgå av lagtexten att skyddet är öppet för alla jordbrukare med angivet markinnehav, oavsett deras organisationstillhörighet.

Utskottet vill framhålla att de uttalanden som görs i propositionen inte ger utrymme för någon särbehandling av jordbrukare på det sätt som avses i motionen. Kravet att skördeskadeskyddet skall stå öppet för alla jordbrukare med viss minimiareal är tillgodosett genom dessa uttalanden, och enligt utskottets mening är det inte nödvändigt att komplettera lagtexten i angivet hänseende. Motion Jo3 avstyrks således.

Enligt motion Jo261 av Lennart Brunander och Kerstin Göthberg (håda c) bör man kunna diskutera omfattningen av skyddet när det gäller de grödor som skall ingå i systemet. T.ex. ärtor och bönor borde kunna ingå och på längre sikt även andra grödor som utgör alternativ till den gängse produktionen; t.ex. energigrödor m.m.

Utskottet vill i fråga om skyddets omfattning hänvisa till den redovisning som görs i en bilaga till propositionen angående överenskommelsen mellan företrädare för staten och jordbruksnäringen. De grödor som förutsätts ingå i skyddet är höstvet, vårvete, råg, korn, havre, vall, matpotatis, fabrikspotatis, sockerbetor, oljeväxter, blandsäd, foderärter m.m., vallfrö och grönfoder.

Utskottet är inte berett att nu föreslå någon avvikelse från överenskommelsen i detta avseende. Bl.a. med hänsyn till de allt intensivare strävandena att ställa om jordbruksproduktionen till alternativa råvaror kan det givetvis vara motiverat att ägna frågorna om skyddets omfattning fortsatt uppmärksamhet. Det bör i första hand ankomma på den nye huvudmannen att göra dessa överväganden. Motionen bör inte föranleda något särskilt uttalande från riksdagens sida.

Administration av skyddet

Enligt överenskommelsen skall LRF utöva huvudmannaskapet för skördeskadeskyddet genom en särskild juridisk person. LRF har för detta ändamål inrättat en stiftelse vars ledamöter utses av LRF:s styrelse. Stiftelsen skall inte ha någon annan verksamhet.

Avsikten är att anmälnings- och kontrollförfarandet skall organiseras så att det kommer att likna det förfarande som för närvarande tillämpas vid individuell anmälan av skördeskador.

De uppgifter som behövs för skördeskadeskyddet hämtas för närvarande ur lantbruksregistret. Enligt förordningen (1968:111) om uppgifter för lantbruksstatistiken, lantbrukets företagsregister och skördeskadeskyddet

utgör uppgift för lantbruksstatistiken också anmälan för reglering av skördeskada.

Skall stiftelsen administrera skyddet behöver stiftelsen tillgång till motsvarande uppgifter. För lantbruksföretag inom skördedrabbade områden är det främst följande uppgifter som behövs, nämligen namn och adress, person- eller organisationsnummer, församlingsnamn och områdesidentifikation samt odlade grödor och arealerna för var och en av dem.

Även om huvudmannaskapet för skördeskadeskyddet överförs från staten till LRF kommer dessa uppgifter också i fortsättningen att lämnas för lantbruksstatistiken och ingå i lantbrukets företagsregister.

Som framgår av vad som tidigare har anförts behöver stiftelsen också tillgång till uppgifter om normskördar för ersättningsberäkningarna. LRF anser att för det framtida skördeskadeskyddet är det tillräckligt med en tredjedel av nuvarande antal provyttegårdar. Det blir därmed sannolikt de krav statistikanvändare i övrigt ställer som främst kommer att vara styrande för hur omfattande skördeuppskattningarna behöver vara i framtiden.

Lantbruksekonomiska samarbetsnämnden publicerade i juni 1982 Utredning om de objektiva skördeuppskattningarnas omfattning. Enligt denna utredning erfordrades, om man bortsåg från skördeskadeskyddets behov, åtminstone skördestatistik på länsnivå. Skördeuppskattningarna borde, menade man, kunna begränsas till hälften eller tredjedelen av nuvarande omfattning. Det kan nu bedömas som troligt att antalet skördeområden kan minskas från 420 till ca 100.

De uppgifter som stiftelsen kan behöva för administrationen av skyddet bör stiftelsen mot sedvanlig ersättning få tillgång till efter överenskommelse med SCB.

LRF har vidare framfört önskemål om att få anlita lantbruksnämnderna för arbete med rapportering av skadorna samt insamling och granskning av skadeanmälningarna. Jordbruksministern anser att det arbetet bör få utföras av nämnderna på uppdragsbasis.

Utskottet har ingen erinran mot regeringens överväganden i detta avsnitt.

Finansiering

Medelsbehovet i det framtida skördeskadeskyddet är beroende av omfattningen av de skadetyper som ingår i skyddet samt valet av självriskenivå. LRF avser att i stort sett behålla den ambitionsnivå som gäller för de tillfälliga åtgärderna i nuvarande skydd. De sammanlagda årliga ersättningarna för dessa åtgärder har varit i genomsnitt 44 milj. kr. under den senaste tioårsperioden. Om utvintring m.m., som inte avses beaktas i det framtida skyddet, frånräknas har de årliga utbetalningarna varit knappt 30 milj. kr. per år.

Det beräknade skadeutfallet och därmed också ersättningarna kommer att variera betydligt mellan olika år. Det är därför enligt jordbruksministern angeläget att skördeskadefonden är tillräckligt stor för att klara dessa variationer. Under senare år har fondens behållning minskat. Efter utbetalningarna för 1986 års skörd uppgår skördeskadefonden till ca 324 milj. kr. Det förutsätts att en uppbyggnad av fonden sker så att denna inom en

10-årsperiod kommer att uppgå till storleksordningen 500 milj. kr. i dagens penningvärde.

JoU 1987/88:16

Till fonden bör tills vidare årligen föras ett belopp av 60 milj. kr. Detta är avsett att dels motsvara de årliga genomsnittliga utbetalningarna för ersättningar och administration, dels bygga upp fonden till erforderlig storlek. Avsättningen till fonden föreslås ske från de prisregleringsmedel som jordbruksnäringen tillförs enligt årliga riksdagsbeslut eller genom särskild skördeskadeavgift. Jordbrukets kompensationsram bör höjas med motsvarande belopp utan avräkning.

Enligt överenskommelsen mellan staten och LRF skulle stiftelsen få överta skördeskadefonden efter 1987 års skörd. Efter överläggningar under hösten 1987 mellan företrädare för regeringen och LRF har emellertid en överenskommelse träffats som innebär att fonden inte nu överförs till stiftelsen utan under en övergångsperiod av fem år kvarstår hos statens jordbruksnämnd. Fondens medel skall av jordbruksnämnden placeras på samma sätt som regeringen har angivit för placeringen av övriga prisregleringsmedel. Nämnden skall efter rekvisition till stiftelsen utbetala de medel som erfordras för dess verksamhet.

Under övergångsperioden kommer ett arbete att pågå i syfte att nå en överenskommelse med LRF om en definitiv överföring av fonden vid periodens slut. I övrigt görs inga förändringar i förhållande till den tidigare överenskommelsen.

Utskottet har ingen erinran mot regeringens överväganden om finansieringen m.m.

Effekter på den statliga förvaltningen

Överföringen till LRF av huvudmannaskapet för skördeskadeskyddet kommer att medföra att dimensioneringen av skördeuppskattningarna blir mindre beroende av skördeskadeskyddet.

Enligt statistiska centralbyrån måste en ny områdesindelning vara färdig under hösten året före det skördeår då den skall användas, bl.a. beroende på den tid det tar för omarbetning av dataprogrammen. Urvalet av provytegårdar måste också göras tidigt. Skördeuppskattningarna kan därför inte läggas om förrän fr.o.m. skördeåret 1989.

Intill omläggningen av skördeskadeskyddet den 1 juli 1988 föreslås såväl skördestatistiska nämnden som enheten för skördeskadeskydd finnas kvar och fullgöra sina uppgifter vad gäller 1987 års skörd samt förekommande avvecklingsarbete. Därefter bör såväl nämnden som kansliet kunna avvecklas. En mindre del av de uppgifter enheten för skördeskadeskydd har kan behöva utföras inom statistiska centralbyrån även framdeles, bl.a. gäller det slutförande av arbete som rör 1987 års skördeskador. Detta har beaktats i statistiska centralbyråns anslagsframställning.

Jordbruksnämnden bör enligt propositionen kvarstå som huvudmyndighet för nuvarande statliga skördeskadeskydd till dess att det är avvecklat.

Det anförda föranleder ingen erinran från utskottets sida.

Den stiftelse som för LRF:s räkning skall handha skyddet kommer att anförtros uppgifter som innebär myndighetsutövning. Enligt 11 kap. 6 § regeringsformen fordrar detta lagstöd. Jordbruksministern föreslår att uppgiften överlämnas till stiftelsen i en särskild lag.

En fråga som bör uppmärksammas i det här sammanhanget är frågan om offentlighetsprincipens tillämpning på stiftelsen. Regeringen har i proposition 1986/87:151 om ändringar i tryckfrihetsförordningen m.m. föreslagit en utvidgning av principens tillämpning utanför myndighetsområdet och då främst till sådana organ som handhar myndighetsutövning mot enskilda. Jordbruksministern anser att stiftelsens verksamhet, i enlighet med de riktlinjer som redovisas i propositionen, bör omfattas av en sådan utvidgad offentlighet. Stiftelsen bör således föras upp i den bilaga till sekretesslagen som föreslagits i propositionen.

Det behov av sekretess hos stiftelsen som kan uppkomma på grund av att offentlighetsprincipen skall tillämpas tillgodoses i propositionen genom ett tillägg i 8 kap. 7 § sekretesslagen. En konsekvens av regleringen blir, som också uttalas i propositionen, att inte bara handlingssekretess kommer att gälla utan också en motsvarande tystnadsplikt.

De föreslagna ändringarna i sekretesslagen skall inte träda i kraft förrän den 1 januari 1989.

Avsikten är emellertid att stiftelsen skall påbörja sin verksamhet redan under 1988. Det behövs därför särskilda bestämmelser om tystnadsplikt för befattningshavare hos stiftelsen för tiden fram till den 1 januari 1989. Sådana bestämmelser kan enligt propositionen tas in i övergångsbestämmelserna till den särskilda lagen om beslutanderätt för stiftelser. De bör ges en begränsad tillämpningstid och inte gälla längre än till dess ändringarna i sekretesslagen träder i kraft.

I det föregående har föreslagits att stiftelsen skall få tillgång till vissa uppgifter ur lantbrukets företagsregister. För dessa uppgifter råder enligt 9 kap. 4 § sekretesslagen (1980:100) i viss utsträckning sekretess.

Förslagen i proposition 1986/87:151 innebär också att de enskilda organ till vilka offentlighetsprincipen utsträcks blir att jämställa med myndigheter vid tillämpningen av sekretesslagen. Enligt 1 kap. 3 § sekretesslagen får sekretessbelagda uppgifter inte röjas för annan myndighet i andra fall än som anges i lagen eller i lag eller förordning till vilken lagen hänvisar. Detsamma gäller enligt 1 kap. 2 § då fråga är om att röja uppgifter för enskild. Av 14 kap. 1 § framgår emellertid såvitt avser uppgiftslämnande myndigheter emellan att även en föreskrift om uppgiftsskyldighet i en lag eller förordning till vilken någon uttrycklig hänvisning inte finns i sekretesslagen skall lända till efterrättelse. Någon motsvarande bestämmelse finns inte då det gäller uppgiftsskyldighet mot enskilda.

Jordbruksministern anser att uppgiftsskyldigheten gentemot stiftelsen bör regleras i den särskilda lagen om beslutanderätt för stiftelsen. För att stiftelsen skall kunna administrera skörde-skadeskyddet behöver stiftelsen tillgång till uppgifter från statistiska centralbyrån redan under hösten 1988, dvs. innan stiftelsen enligt förslagen i proposition 1986/87:151 blir att

Jämställa med myndighet. En särskild hänvisning till uppgiftsskyldigheten måste därför införas i sekretesslagen. Ett sådant tillägg har gjorts i 9 kap. 4 §. JoU 1987/88:16

I enlighet med det anförda har inom jordbruksdepartementet upprättats förslag till

1. lag om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd,
2. lag om ändring i sekretesslagen (1980:100).

Förslaget under punkt 2 har upprättats i samråd med chefen för justitiedepartementet.

Utskottet tillstyrker lagförslagen. Det bör framhållas att den nu aktuella propositionen till viss del förutsätter att riksdagen antar de i proposition 1986/87:151 framlagda lagförslagen. Dessa bereds f.n. i konstitutionsutskottet. Jordbruksutskottet har till konstitutionsutskottet överlämnat för beredning den del av proposition 1987/88:74 som avser bilagan till sekretesslagen.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. att riksdagen med bifall till regeringens förslag och med avslag på motion 1987/88:Jo3 antar förslaget till lag om beslutanderätt för Stiftelsen Lantbrukarnas skördeskadeskydd,
2. att riksdagen antar förslaget till lag om ändring i sekretesslagen (1980:100) utom såvitt avser bilagan till sekretesslagen,
3. beträffande *skyddets omfattning*
att riksdagen godkänner vad i propositionen förordats om det framtida skördeskadeskyddet samt lämnar motion 1987/88:Jo261 utan vidare åtgärd,
4. att riksdagen godkänner vad i propositionen i övrigt förordats om det framtida skördeskadeskyddet.

Stockholm den 17 februari 1988

På jordbruksutskottets vägnar

Karl Erik Olsson

Närvarande: Karl Erik Olsson (c), Håkan Strömberg (s), Grethe Lundblad (s), Sven Eric Lorentzon (m), Ove Karlsson (s), Lars Ernestam (fp), Martin Segerstedt (s), Jan Fransson (s), Åke Selberg (s), Lennart Brunander (c), Jan Jennehag (vpk), Leif Marklund (s), Ivar Virgin (m), Anders Castberger (fp) och Ingrid Hemmingsson (m).

Lars Ernestam och Anders Castberger (båda fp) anför:

Vi anser att det borde ha markerats på ett klarare sätt i propositionen att det inte finns utrymme för någon särbehandling av jordbrukare på det sätt som avses i motionen; dvs. att huvudmannen t.ex. inte får ställa villkor om viss organisationstillhörighet för rätten att delta i skörde-skadeskyddet. Med hänsyn till att utskottet understrukit att skörde-skadeskyddet skall vara öppet för alla jordbrukare med viss minimiareal har vi dock avstått från att reservera oss till förmån för motionens yrkande om komplettering av lagtexten i angivet hänseende.